

ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ - ΒΙΚΗ ΜΟΣΧΟΛΙΟΥ

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ 1962

Εχωντας μπεί στην τελευταία εβδομάδα του Τριωδίου και οι πολιτικές και οικονομικές εξελίξεις στην Ελλάδα είναι στο αποκορύφωμα τους, δεν θα ασχοληθώ με αυτά. Και για να μπούμε και λίγο στο πνεύμα της αποκριάς μάς και εδώ στην Αυστραλία δεν γιορτάζεται, ας πάμε πολλά χρόνια πίσω για να δούμε την περιοδία του Στέλιου Καζαντζίδη το 1962 στην Αυστραλία. Σε αυτή την περιοδία είχε ακολουθήσει και η Βίκη Μοσχολιού, άγνωστη τότε τραγουδίστρια.

Το βράδυ του θανάτου του Στέλιου Καζαντζίδη η Βίκη ήταν καλεσμένη σε ένα δελτίο ειδήσεων...

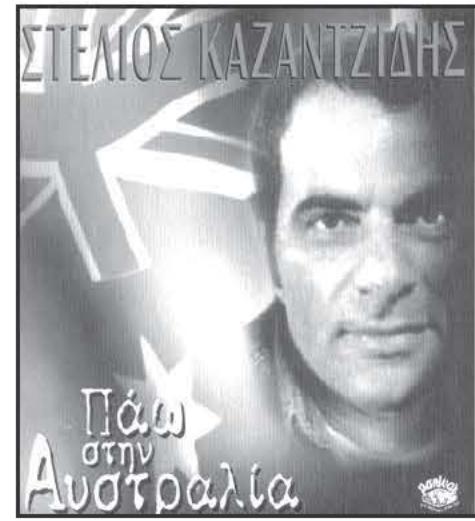
- Θα σας λείψει ο Στέλιος Καζαντζίδης κυρία Μοσχολιού?
- Φυσικά θα μου λείψει...
- Πότε τον είδατε τελευταία φορά το Στέλιο;
- Το 1962!!!!

Το ότι η Μοσχολιού είχε να δει τον Καζαντζίδη από το 1962 δεν ήταν τυχαίο βέβαια.

Η Βίκη ήταν μια τραγουδίστρια με περισσότερο ένστικτο παρά σπουδές. Αυτό το ένστικτο την οδηγούσε συνήθως και σε συνδυασμό με μια αφοπλιστική αθωότητα, η οποία σε άφηνε άφωνο.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ

Εκείνη την εποχή, που τελειωμό δεν είχε, ο Καζαντζίδης πήρε πάνω του όλο το ψυχολογικό και συναισθηματικό φορτίο της φτωχολογίας. Με τους στίχους του Βίρβου και του Κολοκοτρώνη και τη μουσική του Δερβενιώτη και των άλλων σπουδαίων δημιουργών, τραγούδησε ό,τι πιο βαρύ και ασήκωτο κουβαλούσε η ψυχή των ανθρώπων της εποχής. Κανένας άλλος δεν τραγούδησε τόσο πειστικά για το δράμα του ξεριζωμού, την ξενιτιά, για το μόχθο του μεροκαματιάρη και το μαράζι της αγάπης, σε καιρούς που η κοινωνική αδικία ξεχείλιζε. Ούτε η λογοτεχνία, ούτε ο κινηματογράφος, ούτε το θέατρο της εποχής έπιασαν με τόσο δραματικό και άμεσο τρόπο αυτή την ανθρώπινη ταπείνωση και εξουθένωση, όπως τα έπιασε το τραγούδι, με τον Καζαντζίδη σαν κύριο εκφραστή. Αν και μόνο αυτό θα αρκούσε για να τον ξεψώσει στη συνείδηση του λαού,

ο Καζαντζίδης διακρίθηκε και κέρδισε τον τίτλο του με μια συνολική στάση ζωής, προσωπική και αμίμπτη.

Το ταξίδι στην Αυστραλία

Το 1962, ο Στέλιος Καζαντζίδης, αποφάσισε ένα καλλιτεχνικό ταξίδι στην Αυστραλία. Οι Έλληνες μετανάστες λάτρευαν τον Στέλιο και περίμεναν να τον ακούσουν ζωντανά. Όμως οι αναμνήσεις του από αυτό το ταξίδι δεν ήταν καθόλου ευχάριστες.

Στην Αυστραλία μακριά θα φύγω μάνα μου γλυκειά/ πάω να δώσω τη χαρά σ' όλη την οικουμένη/ ν' ακούσουν τα τραγούδια μου όλοι οι ξενπεμένοι...

Αυτό ήταν ένα τραγούδι που είχε γραφτεί για να στηρίξει ειδικά τις εμφανίσεις της Αυστραλίας. Σε αυτές, έχοντας χωρίσει εκείνο το διάστημα με την Μαρινέλλα, είχε μάζι του τη νεαρή Βίκη Μοσχολιού και μπουζούκι τον δεξιοτέχνη Γιαννάκη Αγγέλου, μαζί και ο παρουσιαστής Κώστας Μπάμπαρης.. Πρώτος σταθμός ήταν το Σύδνεϋ και στο αεροδρόμιο, όπως ο ίδιος αφηγήθηκε αργότερα, υπήρχε και συνεργείο τηλεόρασης. Ο Στέλιος τραγούδησε σε στάδιο μεγάλης χωριτικότητας. Το εισιτήριο όμως είχε καθοριστεί στις 150 δρχ. από τους διοργανωτές, πανάκριβο για τα τότε δεδομένα. Παρ' όλα αυτά στο στάδιο ήρθαν περίπου 4.000 άτομα.

Δεύτερος σταθμός του Στέλιου ήταν η Μελβούρνη. Εκεί αποθεώθηκαν από 10.000 κόσμο σε ένα μεγαλειώδες θέαμα.

Αμέσως μετά άρχισαν οι τσακωμοί, οι αθετήσεις των όρων του συμβολαίου από τους διοργανωτές και το ξαφνικό σταμάτημα της μεγάλης περιοδείας. Οι διοργανωτές μόνυμαν τους Έλληνες μουσικούς και τους άφησαν χωρίς χρήματα. Η περιοδεία στην Αυστραλία αφορά σίγουρα στο πιο επεισοδιακό κομμάτι αυτής της ιστορίας. Ξεκίνησε φιλό-

δοξα το καλοκαίρι του 1962, αλλά, για λόγους που έχουν να κάνουν με το μεσογειακό «ταπεραμέντο» και με συμπεριφορές που παραπέμπουν στα χρόνια του Αλ Καπόνε, κατέληξε σαν μια περιπετειώδης ταινία του Χόλυγουντ με απάτες, κυνηγή, σχέδια διαφυγής και φυγαδεύσεις που ολοκλήρωσαν μια από τις πιο άσχημες εμπειρίες στην τραγουδιστική πορεία του Καζαντζίδη.

Μάλιστα ο Στέλιος Καζαντζίδης επέστρεψε στην πατρίδα, μαζί με το συγκρότημά του, με το ψευδώνυμο Κων. Τότος, αφήνοντας όμως πίσω τη Μοσχολιού. Η Βίκη αναγκάζεται να ζητήσει τη βοήθεια της Ελληνικής κοινότητας στην Αυστραλία για να βρει τα χρήματα και να γυρίσει στην Ελλάδα. Η ίδια η Μοσχολιού ισχυρίστηκε ότι για να επιστρέψει στην Ελλάδα «βγήκε στη ζητιανία». Από τότε όπως ήταν φυσικό ούτε ζωγραφιστό δεν ήταν δελεγχόντας να τον δει!

Βέβαια οι φίμες που κυκλοφορούσαν τότε ήταν πολλές. Σύμφωνα με την νονά του Στέλιου και Μαρία Κιουρτσόγλου « Με τη Μοσχολιού ο Στέλιος υπήρξε ζευγάρι για μερικούς μήνες. Εκείνη όμως ήταν ανήλικη κι έτσι χώρισαν. »

Όταν ο Στέλιος και Μαρινέλλα χωρίζουν τα εξώφυλλα των περιοδικών και εφημερίδων της εποχής επισκιάζουν κάθε άλλο γεγονός. Ο ένας απομακρύνεται από τον άλλον. Ο Στέλιος δεν θέλει να μείνει μόνος και τότε είναι που συνάπει δεσμό με τη Βίκη Μοσχολιού. Εκείνη είναι ανήλικη και έχει ήδη ένα φλερτ. « Με τη Μοσχολιού υπήρξε ένα ειδύλλιο, ένας δεσμός μερικών μηνών. Η Βίκη ήταν ανήλικη τότε και ο Στέλιος μαζί έλεγε ότι ποτέ δεν θα ήταν δελεγχόντας να καταστρέψει καμιά κοπέλα. Τότε τα λάμβαναν όλα υπόψη τους και ο Στέλιος είχε αρχές. Θυμάμαι που μαζί έλεγε: « μπορεί να πάω με παντρεμένες, με χήρες αλλά δεν θα κατέστρεφα καμιά κοπέλα ».

Μάλιστα έλεγε στη μάνα μου ότι δεν έκανε το παραμικρό μαζί της. Μετά η Μοσχολιού γνώρισε τον Δομάζο και έλπε.

Το καλλιτεχνικό κομμάτι, βέβαια, είχε την επιτυχία του αφού στις 7 εμφανίσεις που τελικά πραγματοποίησε, υπήρξαν φορές που δόθηκαν δύο παραστάσεις την ημέρα, καθώς, και κάποιες συναυλίες στο Σίδνεϊ και σε μεγάλους χώρους, με τους θεατές να συνωστίζονται σε πολλές χιλιάδες. Είναι σίγουρο, όμως, πως το οργανωτικό κομμάτι αυτών των εγχειρημάτων δεν ήταν στον απόλυτο έλεγχο των καλλιτεχνών, που πολλές φορές ήταν εκτεθειμένοι σε διάφορους κινδύνους. Από την άλλη, οι αποστάσεις ήταν μεγάλες και η επικοινωνία και οι μετακινήσεις αρκετά δύσκολες.

Το ταξίδι αυτό άφησε κάποιες καταπληκτικές πνογραφήσεις τραγουδιών σε δεύτερη εκτέλεση. Με κάποιο ιδιαίτερο τρόπο, ο Γιαννάκης Αγγέλου, κατάφερε να βάλει την σφραγίδα του σε μεγάλα τραγούδια. Ήχογράφησε και 6 τραγούδια, τρία μικρά δισκάκια. Τα: Κάποια μάνα αναστενάζει - Μείνε αγάπη μου κοντά μου - Μπαξέ τσιφλίκι του Βασίλη Τσιτσάνη - Φύγε κι άσε με του Π. Γαβαλά και τα δικά του σε στίχους Χρ. Κολοκοτρώνη - Πάω στην Αυστραλία και Μια καινούρια κοινωνία. Παλιότερα το 1958-1959 είχαν γίνει και στην Ελλάδα κάποιες πνογραφήσεις, γύρω στα 16 τραγούδια, που κυκλοφόρησαν αποκλειστικά στην Αυστραλία, σε κάποια επικέτα Apollo. Και βέβαια να μην παραλείψω ότι όποιος κατέχει έστω και έναν από αυτά τα δισκάκια είναι συλλεκτικά και αξιζουμένα περιουσία. Ισως μερικοί πάροικοι να τα έχουν στην δισκοθήκη τους.

ΥΓ

Η Βίκη Μοσχολιού έφυγε από τη ζωή το 2005, ύστερα από διετή μάχη με τον καρκίνο. Η πορεία της και η σταδιοδρομία της είναι η ιστορία του τραγουδιού της μεταπολεμικής Ελλάδας. Η φωνή της, εκτός από συγκλονιστική, είναι και η πλέον αντιπροσωπευτική του τόπου μας.

Η Βίκη Μοσχολιού ήταν ένας απλός, καθημερινός άνθρωπος που ξεκινώντας από το μπδέν, με όπλα το ταλέντο και το ήθος της, τραγούδησε τα ωραιότερα λαϊκά τραγούδια, μπήκε μέσα σ' όλα τα ελληνικά σπίτια κι έχει μια μόνιμη θέση πα την εκεί.